

§ 17.

Kirkelig Indvielse af Ægteskab maa ikke foregaa, førend der foreligger lovgyldigt Bevis for, at Ægteskabet retsgyldig er indgaaet. Ved Fastsættelsen af Ritualet bliver det at iagttage, at Ægteskabet er retsgyldig indgaaet forinden den kirkelige Indvielse, saa at altsaa de paagældende i Ritualet blive at tiltale og behandle som Ægtefolk.

§ 18.

Kirkelig Indvielse af Ægteskab mellem Personer, der høre til Følkekirken, tilkommer det som Regel Præsten i det Sogn, hvor Bruden forinden Ægteskabets Indgaaelse havde Hjemsted, at foretage, medmindre Bruden havde løst Sognebaand til en anden Præst. Ønsker et Ægtepar først kirkelig Indvielse af deres Ægteskab, efter at være flyttet til et andet Sogn, kan Indvielsen finde Sted ved Præsten i dette Sogn, og har Ægteparret løst Sognebaand, kan Indvielsen finde Sted ved den Præst, til hvilken det har sluttet sig.

Er Bruden en Udlænding, der ikke har Hjemsted her i Landet, tilkommer Indvielsen Brudgommens Præst. Ere begge Parter Udlændinge uden Hjemsted her i Landet, bemyndiger Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet en Præst til at foretage Indvielsen.

Bevilling til at lade en anden Præst foretage Indvielse kan derhos altid meddeles gennem Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Betalingen for en saadan Bevilling er 10 Kr.; i Tilfælde af Uformuenhed kan den dog meddeles uden Betaling. Bevillingen fritager ikke for at udrede Offer til Præst og Kirkebetjente paa det Sted, hvor Indvielsen ellers skulde foretages.

§ 19.

Vedkommende Præst er berettiget til at foretage Indvielsen, saa snart det i § 11 omhandlede Vidnesbyrd er ham forelagt, uden videre Undersøgelse med Hensyn til Ægteskabsbetingelserne.

Forinden Indvielsen kan Tillysning efter en foreskrevne Formular finde Sted een Gang fra Prædikestolen i den Kirke, hvor Indvielsen skal foregaa, dog at denne Tillysning altid skal undlades, naar de paagældende selv ikke ønske den. Tillysningen kan foregaa forinden Ægteskabets Indgaaelse for Ægteskabsforstanderen, naar Bevis foreligger for, at Parternes Meddelelse om deres Forsæt at ville indgaa Ægteskab er antaget til Kundgørelse af denne, eller at der er opnaaet Fritagelse for Kundgørelsen. Ved Tillysningen finder ingen Indkaldelse Sted af dem, der maatte have noget imod Ægteskabet at indvende.

§ 20.

Mener en Præst af religiøse Grunde ikke at kunne eller burde foretage den kirkelige Indvielse af et Ægteskab, skal han, forinden han nægter at foretage samme, forelægge Biskoppen Sagen. Denne afgør da efter en Undersøgelse af samtlige Sagens Omstændigheder, om den kirkelige Indvielse overhovedet ikke bør finde Sted, eller om i alt Fald den paagældende Præst bør fritages for at foretage den. I sidste Tilfælde staar det Parterne frit for at henvende sig til en hvilken som helst anden Præst om Indvielsens Foretagelse, uden at der hertil udkræves Bevilling.